

Osnovna šola Škofljica
Klanec 5
1291 Škofljica

Datum: 19. 3. 2020

PISMO STARŠEM

Spoštovani starši!

Za nami je teden negotovosti, tesnobe, določenega strahu. Vsi smo se prvič srečali s prekinitvijo pouka zaradi IZREDNIH RAZMER. Na to še pred zimskimi počitnicami ni nihče resno pomislil, ne pričakoval, sedaj je to dejstvo. Življenje se nam je v nekaj dneh temeljito spremenilo. Spoznali smo, da se svet ne vrti okrog nas in ne zaradi nas. Kar smo še prejšnji konec tedna načrtovali, je danes nemogoče izvesti. Verjetno se sploh ne zavedamo, kako se je spremenil vsakdan marsikoga v naši soseščini. Verjamem, da sedaj večkrat pomislimo tudi na starejše in jim poskušamo olajšati nastalo situacijo, da se zavedamo, s kakšno odgovornostjo in previdnostjo odhajajo v službo zdravniki, medicinske sestre, policaji, prodajalke, delavci v komunali ... in gotovo tudi mnogi med vami, spoštovani starši. Hvala vsem, ki v teh dneh opravljate službe, brez katerih bi bilo naše dnevno življenje še težje.

Tudi vsi zaposleni v šolstvu poskušamo v danih razmerah ravnati odgovorno in v skladu z različnimi nalogami in možnostmi. Hvala vsem, da ste nas v uvajanju izobraževanja na daljavo podpirali, razumeli, sodelovali z nami. To je bil poskus, na katerega slovensko šolstvo kljub vsem raznim oblikam poučevanja na daljavo še ni bilo pripravljeno v takšnih razsežnostih. Mnogo začetnih težav je bilo. Iskali smo različne možnosti, komunikacijske poti, učitelji so pripravljali in odbirali gradivo, nismo imeli povratnih informacij ... Razumem vse, ki ste se jezili, razburjali, držali za glavo, ko ste prejeli prva gradiva, in se spraševali, kdaj in kako boste vse to s svojimi otroki naredili, kdaj se boste učili, kako jih boste spremljali. Ne mislite, da smo pozabili, da ste mogoče bolni, hodite v službo, skrbite za dva ali štiri otroke, imate polno glavo skrbi, imate samo en računalnik ali ga celo sploh nimate. Zavedamo se, da ne bomo dosegli vseh standardov znanja, da nekateri otroci ne morejo narediti določenih vaj, da nekateri otroci česa ne znajo, ne razumejo, nočejo ... Poskušamo zapolniti prosti čas otrok, jim osmisliti kakšno popoldansko dejavnost, jih povezati v učečo se skupnost. Vaše odzive dobivamo, poskušamo upoštevati in izobraževanje na daljavo prilagajati. Mogoče ne gre, ne uspevate, se vam vse ruši, obupavate. Ja, razumljivo. Pač ne bo šlo. Najslabše pa bo, če ne bomo niti poskusili, da se bodo otroci imeli lepo in bo mir v hiši. Žal to niso počitnice. Če imate težave z računalniki oz. ga sploh nimate, javite. Nekaterim staršem smo začasno že pomagali. Vedite pa, da vsem ne moremo in ne bomo znali nikoli ustreči, saj so vaše družinske okoliščine različne, prav tako pa je vsak otrok po Pavčkovo "zvezda zase". Veseli smo vaših pohval, različnih izdelkov otrok, nagajivih misli, fotografij otrok za mizo, zabavnih družinsko-šolskih urnikov. To je potrditev, da se sprejemamo, da smo stopili skupaj, se povezali in sodelujemo. Zanimivo je poslušati/brati zapise učencev, da jim je "tole šolanje doma prav kul." Prav nasmejal pa sem se ob izjavi učenca, da mora doma delati več, kot je delal pri pouku, saj mu mama ves čas stoji za vratom. A šalo na stran – ni lahko in vsi si želimo, da bi se lahko čim prej vrnil v šolske klopi.

Naj zaključim s Pavčkovimi verzi iz pesmi GLAGOLI. Znova domisliti domišljeni svet. ... Zbrati v steklene drobce vsak dan svoj razbiti obraz. ... Biti. Ljubiti. Ne odstopiti od veseli na čolnu prihodnjih otrok ...

Roman Brunšek, ravnatelj